

Gunders manager – Gävleprofilen som kunde fixa allt

Det har alltid funnits folk som haft ett finger med i det mesta som hänt i Gävle. Som "Bomben" Carlbaum och Janne Claeson, de stod alltid i centrum. Ändå spelade de inte i samma liga som Sven Hellström, han var med på precis allt. Inte minst inom idrotten.

Faktum är att det var som idrottsman som Sven först fick uppmärksamhet. Han började som junior träna friidrott och fotboll i Gefle IF – inte utan framgång. 11,3 på 100 meter och 6,84 i längd är inte dåligt för en junior, framförallt med tanke på att det var för nästan 100 år sedan.

Minst lika bra var han i fotboll. Han blev A-lagsmålväkt redan som junior, och det gick bra för GIF. De spelade i division II, som ju då var näst högsta serien, och kvalade sig upp i Allsvenskan 1933. 3–1 hemma och 4–2 borta mot IFK Norrköping, och Sven spelade i båda.

Alla var glada och nöjda, men Sven kände sina begränsningar och insåg att han kanske inte var tillräckligt bra för att spela på en så hög nivå. Han skrev i största hemlighet brev till en lovande målväkt från Falu IF, Bertil Bysell, som just då utbildade sig till polis i Stockholm, och bad honom höra av sig till GIF:s ledning.

Någon vecka senare sökte GIF:s lagledare Gottfrid "Goffa" Eriksson upp Sven, harklade sig och sa:

– Ja du, grabben, jag måste säga som det är: Vi har gjort klart med en ny målväkt.

– Jaså, kommer Bertil? Det var väl jättebra!

Det blev ändå fyra allsvenska matcher för Sven Hellström, och det är ju ändå fyra mer än en stor majoritet av alla förhoppningsfulla fotbollsspelare lyckats uppnå.

Under senare delen av 1930-talet blev Sven mer och mer engagerad som ledare i Gefle IF – och framförallt idéspruta. I samarbete med en annan framträdande GIF-profil, Bert Sundberg, ordnade han 1937 en annorlunda pausunderhållning i en fotbollsmatch på Strömvallen.

Nämigen en spjutkastningsduell mellan världsmästaren Matti Järvinen och vår egen världsstjärna Erik "Målarn" Lundqvist. Visserligen var Målarn i slutet av sin karriär, men jippt lockade rekordpublik till matchen: 2 579 betalande.

På något sätt var detta också starten för Gefle IF:s första storhetstid som tävlingsarrangör i friidrott. Året efter lockade Sven den ungerske löparen Miklós Szabó till Strömvallen för ett världsrekordförsök på 3 000 meter, och det lyckades snarare som på två sekunder.

Samma år, 1938, blev Sven Rohlén brandchef i Gävle. Hans filosofi var att starka och snabba unga grabbar borde ha bättre förutsättningar än andra att släcka bränder och rädda

Sven Hellström som speaker på Strömvallen.

människor som befann sig i fara, och han blev tidigt också ledare inom Gefle IF:s friidrott.

Det var en bra kombination. Brandkåren fick kompetent personal och Gefle IF fick ett fantastiskt bra friidrottsgäng, framförallt inom medeldistanslöpning.

Den första stora stjärnan som värvades var Gunder Hägg, och honom kom Sven Hellström genast bra överens med. Han följde med på resor till tävlingar där Gunder var dragplåster och han ordnade galor på Strömvallen där det jämt och ständigt handlade om att slå alla möjliga rekord.

Ja, Sven var med vid 14 tävlingar där Gunder överträffade gällande världsrekord. Han lärde sig snabbt vad som gällde och fixade och trixade precis som alla andra som ordnade den tidens stora galor. Pengar under bordet och allt sånt.

Ja, han fixade och trixade till den grad att både Gunder och han och några till blev avstängda. Gunder i ett halvår men Sven i 14 månader.

Han respekterade i stort sett beslutet, och när det 1942 var stor gala på Strömvallen med oslagbara 9 323 på läktarna fick Rohlén vikariera som speaker. Men mycket diskret, helt utom synhåll, assisterade Sven ändå med att viska fram information.

Lite senare samma år, då straffet var avtjänat, var Sven med på en tävling i Västerås där GIF tävlade i 4x1500 meter. De förlorade sensationellt sedan Gunder blivit besegrad på slutsträckan av Örgrytes Lennart Nilsson, och på tåget hem till Gävle var Gunder inte alls glad.

– Jag tycker du ska åka upp till Vålådalen och ladda om i ett par veckor. Sedan gör du ett världsrekordförsök så alla ser att du är i form igen, sa Sven.

– Vilken distans?

– 2 000 meter. Det är nog det rekord som är lättast att slå.

Så blev det. Efter två veckor i fjällen ställde Gunder upp i en tävling i Östersund och sprang 2 000 meter. Sven kunde inte vara på plats för han var speaker på Gävletravet den kvällen, men han visste vilken tid loppet i Östersund skulle gå. Någon minut efter att Gunder gått i mål ringde han till Fyrvalla idrottsplats och frågade vad det nya världsrekordet löd på.

– Va? Hur kan ni veta att det blev rekord? Loppet har ju nyss avslutats.

Jodå, Sven hade koll. Och det nya rekordet var mer än fem sekunder bättre än det gamla.

Medan allt det där utspelade sig rasade ju andra världskriget ute i Europa. Många svenska män mobiliserades, däribland Sven Hellström.

Han skickades iväg ut i vildmarken långt uppe i Norrbotten, och den enda möjligheten att kommunicera med omvärlden var en enda primitiv fälttelefon.

Det var ett problem. Sven hade nämligen åtagit sig att ordna ett starkt startfält till Gefle IF:s årliga friidrottsgala, och inte kunde han överlåta det på någon annan. Hur skulle det se ut? Det var ju han som hade alla kontakter.

Ett svårt dilemma, men Sven löste det. Han såg till att få tillgång till den där fälttelefon. Den blev närmast löddrig under någon vecka, men Sven Hellström fick ihop sitt startfält till slut.

Ett problem återstod ändå. Hela styrkan skulle mönstra av i Gävle dagen efter friidrottsgalan, och att Sven skulle vara speaker där var självklart. Det var ingen annan som klarade det, det var han helt säker på.

Men hur skulle det gå till när han var 70 mil därifrån?

Jo, han lyckades få en order om att resa ett par dagar i förväg för att ordna en officersförläggning i Hille. Det var snart gjort, så när åskådarna började samlas utanför Strömvallen var speakern på plats.

Det var de välbetalda friidrottarna också. Sven tyckte att det var nonsens att behöva smussla och smyga när alla visste att det inte gick att få till starka startfält utan att betala stjärnorna, och han vek aldrig från den uppfattningen.

På 50-talet tyckte han dock att det hade gått lite för långt när var och varannan idrottare skulle ha rejält betalt för att tävla. I en intervju i Gefle Dagblad föreslog han en lösning som Finland hade infört:

– Jag tycker man ska dela in friidrottarna i olika värdeklasser. Det skulle underlätta för arrangörerna och stimulera de lägre klassade att bli bättre.

Nå, vad hade då Sven Hellström mer på sin CV bortsett från det dagliga jobbet på Nynäs Petroleums Gävlekontor?

En hel del. Som ung var han till exempel målvakt i landskapslaget i bandy och mitt uppe i allt annat på 40-talet lagledare för GGIK:s då framgångsrika handbollslag.

I samma veva var han med och drog igång ett jippo som kallades Idrottsmässan. Den arrangerades, åtminstone 1942 som var första året, på Strömdalens vårdshus. Sven slog på

Gunder Hägg springer i Julispelen på Strömvallen. Då höll sig Sven Hellström lite i bakgrunden. Foto: Arkiv Gävleborg

stort, engagerade Karl Gerhard som dragplåster och gav ut en tidning om mässan som distribuerades till alla hushåll i Gävle.

Det blev säkert några sömnlösa nätter, för kostnaderna var skrämmande höga, men det kom 8 000 besökare och det blev ett skapligt överskott till arrangörsklubbarna Brynäs IF, Gefle IF, Sportarna (Gefle SGF) och Brandkärens IF.

Idrottsmässan arrangerades ända fram till 1958, men det är lite oklart hur engagerad Sven var på 50-talet. Det verkar som om han mer och mer i stället jobbade med Idrottshusrevyerna, en årligen återkommande festival för att skrapa ihop pengar till en inomhushall för idrott. Hilding Peterson var regissör och programledare, men det var Sven Hellström som höll i trådarna bakom kulisserna.

Något idrottshus blev det ju inte förrän 2017, och det är oklart om pengarna som Idrottshusrevyerna genererade kom till användning då. Så sent som i slutet av 1950-talet fanns de orörda på ett bankkonto.

På 1950-talet ordnade han fyra år i rad Pigg upp, en underhållningssatsning för Gävlebor som var beroende av socialvård. Pigg upp gick också på radio som en del av en programserie som hette På besökstid.

Dessutom höll han i Luciafirandet i Gävle, var ordförande i IOGT:s byggnadsförening som var synnerligen aktiv på 50-talet och satt i Gefle Gymnastikförenings styrelse. Då och då skrev han också sportreferat i Gefle Dagblad.

Då Isstadion på Nynäs byggdes engagerades han speaker under matcherna, och de var många i början av 60-talet då Gävle hade tre lag i högsta serien: GGIK, Strömsbro och Brynäs. Sven var väl värd sitt arvode när det var toppmatcher, för han var oöverträffad när det gällde att få in åskådare på läktarna.

– Nu ska vi se till att alla kan se matchen. Ta några steg in mot mitten allihop. Åååhej, ååååhej, åååhej!

Det fungerade. Isstadion var byggd för 8 000 personer men med Svens hjälp var det betydligt fler än så som fick plats. Som mest 9 096 mot Västra Frölunda i november 1962.

Sven Hellström gick bort 1980, 72 år gammal.

Ulf Kriström

Sven Hellström.

Knatten – S-märkt skyttekung

Lars "Knatten" Olsson är en av Sandvikens AIK:s stora spelare. Här publicerar vi en intervju med honom som vår numera bortgångne föreningskamrat Kaj Annebrant skrev för några år sedan. Detta med anledning av att SAIK 2022 firade 120 år som bandyförning.

En höjdpunkt för Knatten var Lilla VM i Archangelsk 1974, när Sverige för första gången lyckades Sovjet i deras egen kula under en stor turnering inför 30.000 åskådare.

– En otrolig stämning och mitt roligaste besök av fyra i Sovjet, berättar Knatten.

Han hatar att förlora och tar fram de tråkigaste minnena från sin karriär i SAIK:

– Det var deppigt att sitta i omklädningsrummet och höra segrarna hurra och jubla.

Det gjorde han efter förlusterna 1971 mot Falu BS, 1977 mot Brobergs IF och 1980 mot IF Boltic. 1971 föll SAIK i sin sjätte SM-final, den första på 21 år. 1977 hade SAIK ett kanonlag, Broberg skulle inte få andra raka SM-guldet, men Göran "Dallas" Sedvalls lag tog det i matchen på Söderstadion inför närmare 13 000 åskådare.

– Det blev som vanligt stora darren för oss, kommenterar Knatten.

Om säsongen 1979-1980:

– Inte många trodde på oss. Vi hade ett rätt ungt lag men allt stämde fram till finalen. Vi besegrade Ale Surte i kvartsfinalen hemma i omspelsmatchen på Jernvallen. Vi vann sen semifinalen mot Selånger och mötte suveräne storfavoriten Boltic i SM-finalen.

– Vi spelade friskt och optimistiskt men fick stryk med 3-5 (tre mål av Göran Broström).

Målkungen Knatten gick faktiskt mållös från sina tre SM-finaler. Men avgjorde viktiga matcher också, som när SAIK vann första Daffucupen i Ljusdal 1974.

– Vi förlorade mot Västerås på lördagen och trodde att chansen till final var borta. Mitt i natten kom Sven Karlsson och skrek att VSK fått stryk och att vi hade fått en jättechans.

– Bollnäs ledde med 5-3 mot oss i semifinalen. Matchen slutade 5-5 och måste avgöras på straffar. Lennart Högman och jag slog SAIK:s, Lage Nordén och Rolf "Tussen" Jacobsson Bollnäs.

SAIK segrade med 11-10, sen Tussen missat en straff. SAIK var i final mot Broberg. Det fanns många tunga ben och huvuden i Sandvikenslaget, som även var sargat. Flera skadade tvingades spela, och målvaktsreserven Ove "Beggen" Lindblom var forwardsavbytare.

Ändå klarade SAIK 1-1 och det blev straffar igen.

– Lennart Högman och jag slog in våra. Pär Hedqvist och Dallas Sedvall missade två.

SAIK hade lyckats i en final och vann en bil värd 22 000 kronor. Den såldes sen på våren till Sandvik och blev postbil.

Knatten har legat bakom stora rubriker i lokal- och rikspress genom alla år.

Många kom då han tackat nej till VM 1973 på grund av arbetet i Sandvikens Tryckeri.

– En prislista åt Sandvik måste fram, och vi var bara två tryckare. Min arbetskompis blev sjukskriven, och arbetsgivarna kom i en svår knipa, som jag ville hjälpa dem ur eftersom ordern var mycket viktig för oss.

Det berättar Knatten som gjorde sitt val utan påtryckningar från någon.

Det hade ledningen för landslaget svårt att förstå.

Såväl arbetsgivaren som Sven Karlsson, tränaren i SAIK, fick flera samtal. Knatten förstod inte varför han plötsligt blivit oundgänglig för Walter Jagbrant.

– Jag kände mig inte etablerad i landslaget varken då eller senare, var mest avbytare. Jag spelade med bland andra Bempa Eriksson, Dallas Sedvall och Torbjörn Ek. Det var bra i rådande hårda konkurrens att få vara med, men jag fick inte chanser som i klubb laget. Mer framfusiga och äggriga spelare än Knatten tog över frislagen och hörnor.

– Jag tyckte att Knatten var mest skytt i början men han blev en komplett spelare, sa Bempa Eriksson, femfaldig skyttekung precis som Knatten. 46 A-, 7 B- och 3 presslandskamper blev det trots allt för Knatten 1970-1980.

– Men det är inte lätt att komma in i landslaget på korta inhopp. Bempa. I SAIK togs Knattens stora kvaliteter som spelare mycket bättre till vara.

– Men han var anonym som ungdomsspelare, minns Sven Karlsson.

1965 Knatten var dock med och blev svensk juniormästare i bandy. Samma år debuterade han i A-laget i december som avbytare mot Skutskär och gjorde sen sitt första A-lagsmål i januari 1966, en hörnretur, i en segermatch mot Heros från Smedjebacken. Han följde upp det med tre spelmål mot Edsbyn, Bollnäs och Skutskär i allsvenskan.

– Men steget från junior- till A-lag är större än man tror, kommenterar han.

Knatten växte upp vid Bollvägen intill Norra idrottsplatsen. I det barnrika området var idrott naturligt året om. Mest fotboll och bandy. Knatten provade även på en individuell sport, längdskidåkning. Och segrade i första försöket.

...forts på nästa sida

✓ FAKTA:

Lars "Knatten" Olsson.

Årets Gentleman 1969.

Stor Grabb 1974.

Allsvensk skyttekung 1972, 1976, 1977, 1978 och 1980.

Tre SM-finaler 1971, 1977 och 1980.

14 SM-slutspel på 21 säsonger samt 592 mål för Sandvikens AIK gör Knatten nästan lika stor som 40-talets legend Einar Ask.

VM-silver 1975 och 1977 är några andra framgångar för Knatten, född 1947.

Bandy — och lite till

Roland Friberg, tongivande i Bollvägens bollgång, gav Lars Olsson namnet Knatten. Denne var ju minst.

Bröderna Jan och Anders var inte lika glada i idrott som minstingen. Knattens far, själv utan idrottsmeriter, tog dock tidigt med yngste sonen på allsvensk bandy på Norra IP.

– Jag såg inte mycket av matcherna från den överfyllda träläktaren. Det var ändå roligt.

Grannen Erik Eriksson var vaktmästare på Norra och såg till att Knatten fick skjuta prick i riktiga mål, när han blev lite äldre.

Knattens far blev inte gammal. Mamma Göta tog hela ansvaret för familjen, och hon skulle alltid ge sonen en lyckospark före matcherna.

Kaj Annebrant

Knatten Olsson laddar för skott.

Foto: Kurt Elfström/Gefle Dagblad

Idrottens Främjande belönar vår verksamhet

Strax före jul fick jag ett överraskande och glädjande telefonsamtal i egenskap av sekreterare för GHF.

Som företrädare för Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande meddelade Åke Jönsson, uppskattad författare till idrottshistoriska skrifter, att föreningen tilldelat GHF 10 000 kr som stipendium för uppskattad idrottshistorisk verksamhet.

I brevet som följde läste vi motiveringen:

Pandemi och restriktioner i två år har bland de idrottshistoriska sällskapen museerna lett till minskade aktiviteter. Framför allt har naturligtvis de publika sammankomsterna klingat av, men vi har också sett många sällskap som kämpat på med bokutgivning och digitala sammankomster.

Nu verkar entusiasmen för den idrottshistoriska verksamheten vara större än någonsin, men det kan kanske ändå vara ett litet behov av ”återstartarhjälp” och ”komma-igång-stöd”

Vi har därför i Centralföreningen beslutat att ge ”våra” – vi vill gärna se de idrottshistoriska sällskapen och museerna som ”våra” – idrottshistoriska entusiaster i landet lite hjälp på traven att komma tillbaka till den fart på aktiviteterna som fanns före pandemin.

Centralföreningen bildades redan 1897 för skolidrott, ledarskap, idrottshistoria och museiverksamhet. Varje år ger den ut sin ”Blå Bok”. I årsboken 1941 skrev författaren Ivar Lo Johanson om sin kritiska vidräkning med avarter inom idrotten. Tänkvärd läsning än idag! Jubileumsboken 2008 innehåller många läsvärda aspekter på svensk idrottshistoria.

Föreningen har sitt säte i Stockholm Stadions klocktorn och är helt självfinansierad, utan statliga eller andra bidrag. Prinsens plakett är en av många förmågliga utmärkelser och stipendier till ledare och aktiva. Föreningen delar ut Idrottsskölden varje år i landets gymnasieskolor till framröstad bästa idrottare. En som mottagit utmärkelsen är Gästrikens redak-

tör Anders Hedbom. Under gymnasietiden i Uppsala valdes han till Fjellstedtska skolan bäste idrottare.

Styrelsen för Gästriketidrottens Historiska Förening framför föreningens varma tack till Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande för åter ett ekonomiskt stöd för sin idrottshistoriska verksamhet.

Bo Nordlund

✓ **BILDEN:** Thomas Di Leva i GGIK:s Stjärnserie

Han är känd som låtskrivare och artist – men han började som fotbollsspelare i Gävle GIK. Sven Thomas Magnusson föddes 1963 i Gävle där han också växte upp. Hans mamma kom från Italien och Thomas var mycket intresserad av italiensk fotboll.

Hans stora idol var målsprutan Luigi Riva. 1974, som 10-åring, spelade Thomas med i GGIK:s stjärnserie och laget kallade sig Juventus.

Thomas var bra i fotboll och spelade sedan också i ett av GIF:s pojklag något år innan det blev allt mer musik och mindre fotboll. Thomas startade sin musikkarriär med bandet ”Pillnorks”. Skivdebut 2.1 1980.

När han var 14 år bytte han namn från Magnusson till Di Leva, inspirerad av sin mors italienska flicknamn.

Verksamhetsberättelse för 2022

Restriktionerna för pandemin lättade under 2022 vilket positivt påverkade föreningens verksamhet.

Styrelsen har haft fem protokollförda sammanträden och dessutom arbetsmöten. Under verksamhetsåret avsade sig Curt Larsson fortsatt ansvar för medlemsregistret.

GHF framför ett stort tack till honom för kunnet och omsorgsfullt arbete i styrelsen, särskilt med ekonomi och medlemmar.

Vårt välbesökta årsmöte i april uppmärksammade med diplom 100-årsjubilerande föreningar och förtjänta företrädare för dessa. Vid Hille IF:s 100-årsjubileum uppvaktade GHF, genom sekreterare Bo Nordlund, med diplom till föreningens ordförande Gunnar Lindbom, som även ansvarat för Hille IF:s jubileumsskrift.

I april och november utgav GHF medlemsbladet Gästriken. Där finns utförliga rapporter om verksamheten att läsa. Styrelsen har fått större ansvar för produktion och utgivning av medlemsbladet, då stödet från Gävleborgs Idrottsförbund ändrats. Ett tack till Stisse Åberg som numera ansvarar för redigering och layout av medlemsbladet.

Årets medlemsresa blev mycket lyckad och gick till Kungsbergens alpina anläggning, där vi lyssnade till historia om idrotten i Järbo och om den alpina anläggningen. Besöket där avslutades med lunch.

Resan gick sedan vidare till ett intressant studiebesök vid vindkraftverket i Jädraås. Tack till Lars Blomgren och Jan Åke Hedström för välplanerat arrangemang i samarbete med vår medlem P G Florell.

Ett femtiotal medlemmar lyssnade i november till mötet med arkivchef Anders Wesslén, som med dokument och bilder berättade om Strömvallens historia inför arenans 100-års-

jubileum 2023. Han redovisade också registrering över den betydande mängd dokumentation som idrottsrörelsen har hos Arkiv Gävleborg och tillgängligheten där.

GHF är medlem i Sveriges Idrottshistoriska Förening och mottar dess årsbok och skrifter. Styrelsen har under året utbytt erfarenheter och medlemsblad med andra idrottshistoriska organisationer.

GHF har ett givande samarbete med och RF-SISU Gävleborg och har med hjälp av Hasse Bergman flyttat GHF:s hemsida och den finns numera under systemet laget.se.

Även information läggs ut på facebook. Tacksamt disponerar vi konferenslokal hos Gävleborgs Idrottsförbund för styrelsemöten.

I december 2022 hedrades GHF med ett ekonomiskt stipendium 10 000 kr från Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande. Med motiveringen att GHF bedriver förtjänstfull verksamhet för att bevara idrottens historia och kultur.

Vi hoppas vidareutveckla vår förening på sociala medier och ser gärna hjälp och förslag med detta liksom förslag på idrottshistoriska aktiviteter. Efter årsmötet 2022 har GHF saknat valberedning.

Vi vädjar till medlemmarna om valberedning och åtaganden i verksamheten. Vi tackar för att Ni är delaktiga i GHF:s idrottshistoriska arbete och hoppas naturligtvis att Ni vill fortsätta med detta.

Styrelsen för Gästrikeidrottens Historiska Förening

*Lars Blomgren, Ove Grip, Lillemor Forsberg,
Anita Hedberg, Jan Åke Hedström,
Gunnar Lindbom, Bo Nordlund
Adjungerad: Anders Hedbom*

Verksamhetsplan för 2023

Här är Gästrikeidrottens Historiska Förenings förslag till årsmötet för verksamhetsplan 2023. Föreningen avser:

- ✓ Att öka antalet medlemmar, enskilda, föreningar och distriktsförbund
- ✓ Att engagera fler medlemmar för uppgifter i föreningens verksamhet
- ✓ Att utveckla hemsida på laget.se och delta i sociala medier i facebook
- ✓ Att samarbeta med RF-SISU Gävleborg och Arkiv Gävleborg och kommunarkiv för presentation, dokumentation och arkivering av idrotts historia
- ✓ Att verka för idrottshistorisk dokumentation av föreningar och enskilda

- ✓ Att ge ut två medlemsblad (april och november) samt utbyta medlemsblad, erfarenheter och information med andra idrottshistoriska organisationer
- ✓ Att arrangera medlemsresa och sammankomster i idrottshistorisk och kulturhistorisk anda
- ✓ Att representera vid idrottshistoriska möten och konferenser
- ✓ Att med föreningens diplom uppvakta föreningar som jubilerar
- ✓ Att med föreningens diplom uppmärksamma idrottshistoriskt förtjänta ledare och aktiva

Ekonomisk redovisning 2022.01.01 t.o.m. 2022.12.31

Balansräkning 31.12 2022

Tillgångar

	Ing. balans	Utg. balans
Bank	79 555:01	75 385:06
Fordran Postnord		908
Summa	79 555:01	76 293:06

Skulder:

Eget kapital	70 179:61	77 555:01
Årets resultat	7 375:40	-2 261:95
Skulder		
Övriga skulder	2 000	1 000
Summa:	79 555:01	76 293:06

Resultaträkning 31.12 2022

Intäkter

Medlemsavgifter enskilda	19 200
Medlemsavgifter, föreningar	3 700
Medlemsavgifter, förbund	1 200
Bidrag	17 500
Resor	10 000
Summa intäkter:	51 600

Kostnader

Resor i tjänsten	720
Styrelsen	690
Årsmöte	4 275
Uppvaktning, gåvor	3 777
Kontorsmaterial	1 506
Porto	412:95
Bankavgifter	1 300
Medlemsblad	22 436
Årsavgift	1 425
Resor	13 379
Idrottscafé	3 950
Summa kostnader:	53 861:95

Årets underskott 2 261:95

OBS! E-postadress i medlemsregister

Medlem som lämnat e-postadress till GHF:s register får våra utskick per e-post. Du medlem, som har men inte lämnat e-postadress, eller är oviss om du lämnat, gör detta till medlemsansvarige Anita Hedberg, tel: 076-805 77 30, mejl: anitahedberg66@gmail.com. Medlemskontakt underlättas och kostar mindre.

OBS !

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2023

150 kr för enskild, 200 kr för förening och 250 kr för förbund. Kom ihåg att uppge ditt namn!
Medlemsavgiften är föreningens enda inkomstkälla, så din medlemsavgift behövs.

Bankgiro 5602-3559

Är du osäker på om du har betalat avgiften eller glömt att skriva ditt namn, så ta kontakt med medlemsansvarige Anita Hedberg, tel: 076-805 77 30, mejl: anitahedberg66@gmail.com

*Vi tackar RF-SISU Gävleborg
för allt stöd*

Gävleborg

O tack är världens lön eller tala är silver

Slutet av december 1968. Låg i lumpen på I14. Skyttesoldat 13 Carlsson, 7 kompaniets 1:a pluton tillika sjv-man i skyttegrupp, det var jag det.

Ett par veckor innan juluppehållet var 7:e kompaniet tillsammans med övriga kompanier uppställda på kaserngården. Full stridspackning.

Genomgång av övning gällde. Visste ju också att det skulle bli som vanligt på övningarna, det vill säga väldigt lite äta, sova men mycket skidåkning både dag och nattetid.

Förflyttningar i oländig terräng. Uppsättning av tält inför natten med eldvakter, traktorvakter och matspaning fram på morgonen. Rekognosering inför anfall medelst skidtolkning efter traktor på isiga och mörka skogsvägar!

Ett helvete med andra ord. Dessutom såg det ut att bli ordentligt kallt under veckan. Man pratade om minus 25 grader.

Där står vi alltså på kaserngården medan Kompanichefen Åkerman ger förutsättningsarna för övningen. Det vanliga: fiendliga styrkor har landsatt trupp...vår uppgift bl.a. bl.a. bl.a.

En annan officer dyker plötsligt upp, gör honnör och avbryter kompaniechefen. Dom småpratar och Åkerman skriker med tordönsröst:

”Finns det någon bland mannarna som kan sköta ett stall?”

Jag som såg en chans att slippa övningen vi stod inför gav mig direkt till känna. Hoppade och vinkade. Lyckans gudinna log plötsligt mot mig. Kapten Åkerman kallade fram mig.

På min väg fram hörde jag avundsjuka tillmälen bakom ryggen som

djävla myglare och liknande. Framme hos befälen och i givaktställning fick jag frågan kan 13 Carlsson sköta ett stall med tolv hästar?

Ja, kapten svarade jag med klar stämma och inte utan njutning.

Då har Carlsson just tilldelats stalltjänsten veckan efter nyår! Ridå! Mitt ess i rockärmen hade på två sekunder förvandlats till Svarte Petter!

Förintad och tillintetgjord återvände 13 Carlsson till platsen med molokna steg. En tuff bataljonsövning i minus 20 väntade om hörnet. Under Golgatavandringen tillbaka in i ledet hördes nöjda kamrater med illa dolda försök till gnäggande läten.

Jag tillbringade sedan veckan efter nyår 1969 i I14:s stall hela dagar, medan kamraterna åtnjöt ledighet. Om jag någon gång kunde hålla käften, var en tanke som återkom då och då.

Hästuppställningen i stallet bestod enbart av ridhästar tillhörande privatister, förmodligen släktingar till befälen. Möjligen med undantag av en och annan pensionerad draghäst tillhörig I14. Nåväl för att göra något vettigt och annat än att titta i tummade och utnötta gamla FIB Aktuellt, som tydligen de som vanligen skötte stallet (de s.k. malajerna) ägnade sig åt på heltid, så startade jag ett projekt.

Det bestod av att jag tog ut häst efter häst på stallgången medan jag minutiöst skottade ut allt gammalt skit och piss från deras spiltor och boxar. Här skulle visas att det anlant en duktig stallman med bakgrund från ett tävlingsstall på Gävletravet!

Det skulle vara toppklass på stallet. Underlaget i spiltor och boxar bestod i motsats till travstall av torvmull. Jag var mer van med att hantera kutterspån och halm.

Nåväl jag drog ut tusen (kändes det som) kärror med ilaluktande torvmull och sopade rent till stengolvet. Sen skvätade jag på Kreolin som är bakteriedödande, innan jag lade på ordentligt med ny torvmull.

Sen var det hästarnas tur. Jag borstade minutiöst, inte minst man och svans vilket inte verkade vara gjort på länge på de flesta hästarna. Kratsade och snyggade till hovarna och mindes att den som lämnade instruktioner till mig innan jag gick varnade mig för olika hästar.

”Den där bits, den där kan man inte lyfta bakhovarna på, passa dig för den där svarta och liknande.”

Jag märkte dock inget av detta utan umgicks med trevliga hästar rakt igenom. Några var väl lite stressade, men det berodde väl på att dom fick stå inne i sin spilta dygnet runt, rena djurplågeriet alltså. Hästar bör naturligtvis motioneras dagligen!

Jag var klar med detta storjobb (projekt) i mitten på veckan! Hästarna var fina och deras hem likaså.. Då brakade plötsligt helvetet loss.

En officer (vill av hänsyn till hans eventuella släktingar) inte avslöja vad han hette) dök upp i stallet. Gick tyst runt och tittade in till varje häst. Jag njöt och väntade på berömmet. Han vände sig plötsligt till mig och skrek från 30 centimeter avstånd så fradgan stänkte:

”Vad fan har ni gjort karl?”

Vad menar ni sa jag.

”Ni har ju för fan förstört hela stallet”, skrek han. ”Vad fan har ni för stallbakgrund?”

Gävletravet, sa jag med stolt röst och vek inte en tum. Här skulle travsporten försvaras!

”Har ni aldrig hört talas om brunnen bädd människa?”

Nej tyvärr sa jag sanningsenligt.

”Det tar mycket lång tid för en torvbädd att brinna ihop. Det är urinen som styr hela processen.” fortsatte han. ”Man tar enbart ut skiten. Fattar ni? Fy fan!!

Sen gick han med snabba steg ut ur stallet. Resten av veckan ägnades i huvudsak åt att vattna, ge hö och bläddra i gamla FIB Aktuellt, tyckte också att jag fick tröstande blickar från hästarna.

De fick ju i alla fall rena och fräscha boxar och spiltor att tillbringa sitt tråkiga och händelselösa liv i. Fick även ett tröstande besök av min dåvarandefästmo Agneta.